

[Socialministeren.]

ekstraordinær Lovgivning ikke kunde tænkes. Jeg troede, vi var færdige med det Spørgsmaal i Fjor efter den indgaaende Diskussion, der da var om det, og jeg troede, jeg havde udtalt mig saa klart og dokumenteret det saa ofte fra denne Talerstol; at jeg ikke behøvede at regne med, at man her vilde anvende den samme Fremgangsmaade, som man i Almindelighed anvender i Pressen, at naar der er gaaet en lille Tid, begynder man Angrebene forfra i den berettigede Forvisning, at saa har alle, der ikke er særligt interesserede, glemt, hvad det drejer sig om. Saaledes skulde det ikke være her i Salen, men saaledes er det beklageligvis, og derfor nødes jeg til at anmode den højtærede Formand om Tilladelse til et kort Citat af en Tale, jeg har holdt den 18. Oktober i Fjor ved første Behandling af det tilsvarende Lovforslag.

Jeg udtalte da netop om det Spørgsmaal:

„Endelig udtalte den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti, — det er et gammelt Citat af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller —

„at jeg forberedte et ejendommeligt Tilbagetog med Hensyn til Socialreformen. Nej, jeg forbereder ikke noget Tilbagetog. Jeg har sagt her Gang paa Gang — men det nytter jo ikke, hvor tit jeg siger det —, at en Understøttelseslovgivning, selv om den er bragt i Orden, saaledes som Socialreformen er det, maa bygge paa det, Samfundet kalder nogenlunde normale Forhold.“

Jeg føjer saa til:

„Jeg har gentaget det 8 Gange“, — og jeg har for øvrigt dokumenteret det ved 8 Citater —

„nu har jeg sagt det 9 Gange, og jeg kommer maaske til at sige det 9 Gange til“,

— det er altsaa tiende Gang, jeg siger det i Dag —

„for de Herrer har Brug for deres urigtige Anbringender i Pressen.

Til Gengæld vilde jeg være blevet gjort 10 Gange mere til Latter, hvis jeg havde lavet en Forsikringsordning med en Præmie, beregnet ud fra en Krisetid.“

Den sædvanlige Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Krag, har jo før indrømmet Rigtigheden heraf, saa det forbavser mig, at vi skal blive ved at drøfte dette Problem. Enhver ved, at Socialreformen bygger paa en vis økonomisk Betragtning, en vis Arbejdsløshed, og selvfølgelig kan de Beløb, der er taget op, ikke

strække til, naar Arbejdsløsheden bliver 2—3 Gange saa stor. Det er noget, ethvert Barn kan sige sig selv. Hvis man deroverfor vil sige: Ja, men det har den højtærede Socialminister bildt Befolkningen ind, ja, saa svarer jeg, at jeg har 8 Gange her i Folketinget sagt det modsatte, jeg har sagt, at det kunde ikke klares; hvis der kom en virkelig Krise. Ud fra dette Grundlag er det, den ærede Ordfører for Venstre siger: Tror man da, man nogen Sinde kommer bort fra ekstraordinære Love paa dette Omraade, hvis man venter dette Forslag? Dertil maa jeg sige, at lige saa vel som jeg ikke tror, man kommer bort fra det, saa længe Krisen er af et ganske andet Omfang, end man har regnet med, da man lavede Loven, lige saa sikkert er det, at Regeringen ikke har moralsk Berettigelse til at fremsætte Krav, hvis Forholdene ligger, som de laa, dengang Socialreformen blev forelagt. Man vil jo ogsaa, hvis man vil være ærlig, se, at der, netop i Kraft af den Bedring, der er sket siden i Fjor, i Forbindelse med forskellige andre Forhold, at der netop som Følge af disse Aarsager fremsættes et andet Forslag i Aar end det, der blev fremsat i Fjor, nemlig et Forslag, som er begrundet i de saglige Vanskeligheder, der skyldes Krisens og Arbejdsløshedens Langvarighed og store Omfang. Saa snart denne Arbejdsløshed tager af, ja, saa tager de ekstraordinære Foranstaltninger ogsaa af.

Den ærede Ordfører for Venstre vilde konstatere et Modsætningsforhold mellem Statsministeren og mig i Synet paa Arbejdsløsheden. Den Modsætning eksisterer ikke. Men vi tager vore Udgangspunkter forskelligt: Statsministeren ser i al Almindelighed paa, hvorledes Arbejdsløsheden er gaaet ned, omtaler de Foranstaltninger, der er Skyld deri — jeg har i dette Forslag den Opgave at vise, hvorledes Arbejdsløsheden er nu med Hensyn til Størrelse og Langvarighed, i Forhold til, hvad hele Systemet regner med. Og ud fra disse forskellige Betragtningssmaader er det jo ikke underligt, at man i og for sig fastslaar forskellige Resultater: Statsministeren maa komme til det Resultat, at Arbejdsløsheden er gaaet betydeligt ned, og det er rigtigt — jeg maa komme til det Resultat ud fra min Betragtningssmaade, at den endnu er saa stor, at det er nødvendigt at træffe visse ekstraordinære Foranstaltninger. Der er ingen Modsætning mellem disse to Synspunkter.

Den ærede Ordfører for Venstre sagde, at vi nu kun har Understøttelsesvejen tilbage. Ja, men det er ikke min Skyld. Jeg